

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ ΑΘΩΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 6 28ος ΒΑΘΜΟΣ

PER LUMINA AD NUMINA

ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΕΡΜΗΣ Ο ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ (τυπικό του 28^{ου} βαθμού)

« Ο άνθρωπος, όστις θριαμβεύει επί τών παθών, μεγεθύνει τις Πνευματικές του Ιδιότητες. Ο Θεός τώ μετρά το φώς (την Συνείδηση) αναλόγως τών αρετών του καί επιτρέπει να εισδύσει άπ' αυτής τής παρούσης ζωής προοδευτικώς στα βαθύτερα Μυστήρια τής Φύσεως. Όστις τουναντίον υποκύπτει στους πειρασμούς τής σαρκός, πίπτει ολίγον κατ' ολίγον υπό την επίδραση τών μοιραίων νόμων, οίτινες διέπουν τα στοιχεία και καθιστάμενος λεία αυτών, παραδίδεται εις την διαρκή αμάθεια, ήτις είναι ο θάνατος τού πνεύματος (Χιράμ). Μακάριος ο υιός τής Γής, όστις διατήρησε αγνή την εικόνα τής υπέρτατης τελειότητας και όστις δεν την συσκότισε με τον πέπλο τών χαμερπών απολαύσεων. Όταν έρχεται διά αυτόν η ώρα να εγκαταλείψει τον κόσμο τούτο, το σώμα του αποδίδεται εις το κράτος τής ύλης. Αλλά το πνεύμα του απεκδύμενο τού φλοιού τούτου, παλαιωθέντος υπό τού χρόνου, ανυψώνεται προς τις επτά συγκεντρικές σφαίρες, οι οποίες περιβάλλουν το γήινο σύστημα ». Πέραν τών πλανητικών τόπων τών καθορισμένων διά τούς ήρωας, οι πατέρες μας είχαν τοποθετήσει τήν Άνευ ορίων χώραν, έν η αί ενάρετοι ψυχαί ζώσιν ως σύντροφοι τού Αιωνίου. Πάντως, γνωρίσατε καλώς, η Μέλλουσα αύτη Ζωή δεν δύναται να είναι εις στείρος ρεμβασμός. Είναι μία περισσότερο παρά ποτέ δραστηριότης, μία ανωτέρα ανάπτυξη τής ενεργητικότητας, είναι εις αγών διά τον θρίαμβο τού Φωτός (δηλ. της Συνειδήσεως) εις ένα κόσμο, ούτινος αί περιορισμένοι αισθήσεις μας δεν διαβλέπουν παρά μόνον απειροστό του τμήμα.

Δεν ήρθε ακόμη η ώρα, αν αυτή πρόκειται να έλθει ποτέ, κατά την οποία θα εισδύσεις πέραν των 7 λαμπτήρων (Χερουβίμ ἢ Μαλακίμ), οι οποίοι ακτινοβολούν προ τού Θρόνου, σε κόσμο εκτεινόμενο πέραν των ορίων τῆς αντίληψης σου, γιά να αντικρίσεις εκεί πρόσωπο με πρόσωπο το *Ον*, το χωρίς μορφή και όνομα, το οποίο βρίσκεται πίσω από όλες τις μορφές και όλα τα ονόματα (κατάσταση που εκφράζει την Μακαριότητα).

Αλλά μπορείς ήδη να διακρίνεις το *Ον* Αυτό στις πρωτεύουσες εκδηλώσεις του, δηλαδή την λάμψη τού φωτός στον φυσικό κόσμο και το βασίλειο τού νόμου στον ηθικό κόσμο. »

Εξ άλλου το τυπικό τῆς μύθεως εις 18° βαθμό αναφέρει με μιά εκπληκτική σαφήνεια :

“ Συνταυτίζων το έργον τών Ροδοσταύρων προς το ιδικόν του έργον, ο Τεκτονισμός προκήρυξε την σπουδή τῆς φύσεως ως μέσον πάσης προόδου, με την διαφορά όμως ότι η φύσις δεν έγκειται μόνο εις την ύλη, αλλά καί πέραν αυτής εις τον ἀυλον κόσμον τού πνεύματος .

“ Οι αδελφοί ούτοι υπήρξαν μεγάλοι φυσιοδίφες, οι οποίοι υπό το, κατά το μάλλον ἢ ἥττον ειλικρινές, πρόσχημα τῆς **Αλχημείας**, υπήρξαν οι πρωτεργάτες τῆς ερεύνης, τῆς βαθιάς παρατηρήσεως, τῆς επιστήμης...οι Ροδόσταυροι κατέληξαν να συγχωνευθούν εις τον Τεκτονισμόν ως είναι εύκολον να τούς αναγνωρίζομεν μεταξύ τών πνευματικῶν προγόνων μας ”.

Η Εγκυκλοπαίδεια τού Μάκεϋ 33° αναφέρει ότι : « η Αλχημεία καλείται επίσης και Ερμητική φιλοσοφία, επειδή ως λέγεται διδάχτηκε πρώτα στην Αίγυπτο από τον Ερμή τον Τρισμέγιστο ».

Πρέπει να τονίσουμε ευθύς εξ αρχῆς ότι η ανάλυση που ακολουθεί δεν αποτελεί με κανένα τρόπο μια συστηματική εμβάθυνση στο αντικείμενο τού Ερμητισμού ἢ τῆς Αλχημείας.

Φιλοδοξεί μόνο στο να ενημερώσει θεωρητικά τον αμύητο, εκείνον που αντιμετωπίζει το θέμα για πρώτη φορά, ώστε αυτός να μπορέσει συνδυάζοντας να εισέρθει στο εσώτερο και βαθύτερο νόημα ορισμένων εκ των βαθμών τού Α*Α*Σ*Τ*, όπως οι 18^ος και 28^ος.

Θα πρέπει ίσως να τεθεί η ερώτηση, γιατί στις απαρχές τού 21^ο αιώνα επιθυμούμε να ξαναστρέψουμε την προσοχή μας στην Αλχημεία, η οποία από την πλειονότητα τῆς ανθρωπότητας θεωρείται ως μια σειρά από φαντασιοπληξίες, υπερβολές και δεισιδαιμονίες, έχοντας επανειλημμένα θεωρηθεί από έδρας, από τις σύγχρονες επιστημονικές αρχές, ως τέτοια.

Σε εκείνους που έχουν μια ανεπιφύλακτη πίστη στο αλάθητο τῆς σύγχρονης επιστήμης δεν έχουμε να προσφέρουμε σαν απάντηση τίποτε.

Αλλά στον μη προκατειλημμένο ερευνητή απαντάμε ότι η Αλχημεία, εάν κατανοηθεί πλήρως, είναι μια επιστήμη που ενσωματώνει τις υψηλότερες αλήθειες που ένας πνευματικά φω-

τισμένος άνθρωπος μπορεί ενδεχομένως να προσεγγίσει και ότι μια πρακτική γνώση τους είναι εξαιρετικά σημαντική για την αιώνια ευημερία του και την πρόοδο τής ανθρωπότητας. Όπως φαίνεται από εισαγωγικό απόσπασμα, εκ τού τυπικού τού 28^{ου}, ο Ερμητισμός ή Τέχνη του Ερμή δεν είναι τίποτε άλλο παρά η μεταστοιχείωση ή ο μετασχηματισμός τού κοινού θνητού σε πλήρως εξελιγμένο άτομο ώστε μέσω τού Φωτός τής Συνειδήσεως (**Lumina**) να προσεγγίσει την Θεότητα (**Numina**).

Ο κοινός θνητός είναι το πρόσωπο που όλοι μας ξέρουμε από την καθημερινή μας ζωή. Μεγάλωσε στην κοινωνία μας ως ένα συνηθισμένο πρόσωπο, απληροφόρητο για το ποιός ή τι στην πραγματικότητα είναι.

Η **μεταστοιχείωση** συνίσταται στο να ενημερωθεί για τις διάφορες συνιστώσες τής ύπαρξης του, όπως είναι το υλικό σώμα και οι διάφοροι τομείς του, οι σκέψεις και τα συναισθήματα του και πως θα προσεγγίσει (Γνώθι Σ' Αυτόν) το ανώτερο του Εγώ ώστε στην συνέχεια να προχωρήσει στην κάθαρση τού σώματος, τών συναισθημάτων και τών σκέψεων.

Αυτή η διαδικασία τού εξαγνισμού θα επιτρέψει στο ανώτερο Εγώ να εκδηλωθεί πλήρως στην φυσική πραγματικότητα παίρνοντας τον έλεγχο σε όλες αυτές τις υποστατικές καταστάσεις.

Πρόκειται δηλαδή για την Συνειδητοποίηση και Ενεργοποίηση τής Θείας μας Φύσεως.

Το Μεγάλο λοιπόν Έργο τών ερμητικών φιλοσόφων σχετίζεται με την ικανότητα απόκτησης αυτοεπίγνωσης.

Αυτό είναι όλο το μυστικό τών αλχημικών διεργασιών, και είναι πολύ απλό σαν σύλληψη.

Ο αμύητος όμως, που είναι απληροφόρητος για τις διάφορες πτυχές τού ανθρώπου, μπορεί να έχει δυσκολία στο να καταλάβει αυτήν την πρακτική διαδικασία τού μετασχηματισμού.

Για τον λόγο αυτόν προσπάθησαν να δώσουν κάποιες επεξηγήσεις σε συμβολική γλώσσα.

Η χημική ορολογία δεν ήταν ο μόνος τρόπος, που προσπάθησαν να εξηγήσουν, για το περί τίνος περίπου πρόκειται, όπως πολύ λανθασμένα πιστεύεται.

Εκτός από την αλληγορία τών μετάλλων θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε ένα άλλο, οποιοδήποτε παράδειγμα για να περιγράψουμε τις φάσεις τής αυτοπραγμάτωσης. Π.χ. :

μια συνταγή μαγειρικής όπου ακατέργαστα υλικά μετατρέπονται σε ένα εύγευστο έδεσμα, τους 12 άθλους τού Ηρακλή ή την μυητική περιπλάνηση τού Οδυσσέα, την Θεογονία τού Ησίοδου, τα στάδια τής εξόδου από το Σπήλαιο τού Πλάτωνα και όσα άλλα παραδείγματα.

Ολόκληρη η αρχαιοελληνική μυθολογία μπορεί να διαβαστεί ως ένα μυητικό βιβλίο αυτογνωσίας και αυτοϋπέμβασης, κάτι που εμφανίζει για εμάς εξαιρετικά μεγάλη σπουδαιότητα.

Οι Ερμητικοί Φιλόσοφοι χρησιμοποίησαν και αυτοί αλληγορικές σκηνές που προέρχονται από την Ελληνική Μυθολογία.

Μερικές ψυχολογικές έννοιες μεταφέρονται ευκολότερα με την βοήθεια εικόνων και έτσι αυτός που θα ασχοληθεί με την κατανόηση τού Ερμητισμού ή τής Πνευματικής Αλχημείας πρέπει να μελετήσει τις συμβολικές εικόνες και τα έργα ζωγραφικής όχι μόνο προσπαθώντας να τις αποκρυπτογραφήσει κατανοώντας νοητικά το συμβολικό τους περιεχόμενο, αλλά να τις προσεγγίσει και με το συναίσθημα που τού εμπνέουν.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτός που θέλει να μυηθεί στην Τέχνη τού Ερμητισμού κάνει μια ψυχολογική σύνδεση με τα αρχέτυπα τών εικόνων αυτών.

Συνεπώς κάποιος πρέπει να γνωρίζει τις ιστορίες αυτές προκειμένου να γίνει κατανοητή η συμβολική τους έννοια αναφορικά με τις διαδικασίες τού εσωτερικού μετασχηματισμού μέσα του. Ο αείμνηστος Ύπατος Μεγάλος Ταξiάρχης Μηνάς Λογοθέτης είχε προβεί στην εποχή του στην μετάφραση εκ του Γερμανικού κείμενου τούς « Χημικούς Γάμους τού Χριστιανού Ροδόσταυρου » που είναι μια αλληγορική αφήγηση του είδους που αναφέραμε.

Σαν έννοια, η ουσία τού λεγομένου ως « Μεγάλου Έργου » είναι σαφής και απλή.

Όπως είπαμε, έχει να κάνει με την ικανότητα και τον βαθμό τής Επίγνωσης μας (**Lumina**).

Οι εικόνες τών Ερμητικών φιλοσόφων δείχνουν ότι το Μεγάλο Έργο είναι τόσο προσωπική όσο και Πνευματική διαδικασία και όχι απλά εργαστηριακή χημεία.

Εξ άλλου η λέξη εργαστήριο Laboratory προέρχεται από το Λατινικό Laborare = εργάζομαι και Orare = προσεύχομαι, που υποδηλώνουν εργασία υλική και συνάμα πνευματική...

Στην πράξη όμως τα πράγματα δεν είναι καθόλου απλά και υπάρχουν πολλές πρακτικές ψυχονοητικής φύσεως γύρω από το θέμα μας. Αλλά η βάση τους παραμένει πάντα η ίδια και δεν είναι παρά η αποβολή τών ανεπιθύμητων συναισθημάτων, επιθυμιών και σκέψεων με τον έλεγχο και αδρανοποίηση τών ψυχονοητικών ειδώλων τα οποία αποτελούν την παρούσα προσωπικότητα μας και εδρεύουν στο υποσυνείδητο μας.

Οι καθάρσεις αυτές αποτελούν το συμβολικό αντικείμενο τού Α' βαθμού μύησης (μαθητής), σαν δοκιμασία τής Γης (σώμα), τού Ύδατος (αισθήματα), τού Αέρος (σκέψεις) και τού Πυρός (φωτισμός).

Στον σκοτεινό θάλαμο συναντούμε τα πρώτα αλχημικά σύμβολα όπως το θείον και το Άλας και ο Αλέκτωρ (υδράργυρος).

Ο Ερμητισμός, παραδόξως, είναι ένα θέμα για το οποίο έχουν γραφτεί τόσα πολλά και όμως γνωρίζουμε πολύ λίγα, και δεν είναι μια αποκλειστικότητα τού Δυτικού μας πολιτισμού.

Είναι πολύ δύσκολο να απαντήσουμε που γεννήθηκε η Αλχημεία, Αίγυπτος, Κίνα, Ελλάδα ή Μέση Ανατολή ; Το δεύτερο συνθετικό της, δηλαδή η λέξη κέμετ, στα Αιγυπτιακά σημαίνει « μαύρη γη », ήτοι η επιστήμη τής μαύρης γης ή τής πρώτης ύλης.

Η λέξη αναφέρεται στην μαύρη γόνιμη γη από την οποία πηγάζουν οι σοδειές που μας δίνουν τροφή ώστε να διατηρούμαστε στην ζωή.

Από κοσμογονικής πλευράς, η λέξη αναφέρεται στο σκοτεινό μυστήριο τής πρώτης ύλης από την οποίαν προήρθε η Δημιουργία, ενώ από εσωτερικής πλευράς με την επιστήμη τού μετασχηματισμού που είναι η Αλχημεία.

Η πρώτη αυτή ύλη ταυτίζεται επίσης με την Συνείδηση και ιδίως με το Υποσυνείδητο.

Η παράδοση ανάγει την Ερμητική Τέχνη στον προ τών Φαραώ Θεό και Βασιλιά **Ερμή**.

Σε αυτόν αποδίδονται πολλά κείμενα μεταξύ τών οποίων είναι και ο περίφημος Σμαράγδινος Πίνακας που αναμφιβόλα είναι η πιο σύντομη περιγραφή τού Μεγάλου Έργου.

Εκτός από την Αίγυπτο σχετικά κείμενα συναντούμε στην Ταοϊστική παράδοση και πιο πρόσφατα στην Αλεξάνδρεια με τον Ζώσιμο (αρχές τού 4^{ου} αιώνα μ.Χ.). Από την Αλεξάνδρεια μεταφέρθηκε στο Βυζάντιο (5^{ος} αιώνας μ.Χ.), πριν περάσει στους Άραβες.

Από τον 7^ο έως τον 11^ο αιώνα η Αλχημεία εισήχθη σε όλες τις χώρες που είχαν κατακτήσει οι Άραβες και ειδικά στην Ισπανία, η οποία έγινε ένα από τα μεγαλύτερα ερμητικά Κέντρα.

Οι περισσότερες από τις Ερμητικές αρχές, που ήταν γνωστές στην αρχαία Αίγυπτο, κρατήθηκαν μυστικές από τους απλούς ανθρώπους και εκφράστηκαν δημόσια μόνο στις μυστικές γραφές, τα ιερογλυφικά ή στην αρχιτεκτονική τών ιερών κτηρίων.

Οι σύγχρονοι αρχαιολόγοι έχουν αποδείξει ότι οι ιεροί ναοί τής Αιγύπτου και οι καθεδρικοί ναοί τού Μεσαίωνα βασίστηκαν στις ανθρώπινες αναλογίες και σχεδιάστηκαν για να αντιπροσωπεύσουν συμβολικά το άτομο.

Στην πραγματικότητα, η ανθρώπινη μορφή που ενσωματώνεται στην ιερή αρχιτεκτονική είναι συμβολική τού τελειοποιημένου ατόμου, η τελική φάση τής ανθρώπινης εξέλιξης και τής τελικής « ένωσης » του με το Θείον (**Numina**).

Οι Άραβες προσέθεσαν στην λέξη Κέμετ (χημεία) την λέξη Αλ που σημαίνει Θεός (الكيمياء). Άρα μπορούμε να ορίσουμε την Αλχημεία και σαν την Επιστήμη τής Συνειδητοποίησης τού Θεού. Αναφέρεται επίσης και σαν το Βασιλικό μονοπάτι επιστροφής στον Θεό ή Βασιλική Τέχνη, όρος προσφιλής στον Τεκτονισμό, χωρίς όμως να έχει γίνει βαθύτερα κατανοητός. Αν και αυτή η Ιερή επιστήμη τής Ψυχής είναι διαχρονικά γνωστή και εμφανίζεται κάτω από διαφορετικά ονόματα, δυστυχώς είναι πρώτιστα παρανοημένη εξ αιτίας τού όρου Αλχημεία. Έτσι, για τους περισσότερους, η Αλχημεία δεν έχει κανένα σαφή καθορισμό ή είναι απάτη. Για μερικούς η Αλχημεία, στον σύγχρονο πολιτισμό μας, έχει γίνει ένας όρος κάπως σχετικός με την χημεία ή θεωρείται σαν προσπάθεια « να μετατρέψουμε τον μόλυβδο σε χρυσό ». Όμως στην πραγματικότητα ο μετασχηματισμός των μετάλλων και ιδίως τού μολύβδου, δηλαδή τής άγνοιας, σε Χρυσό ή σε Φωτισμό, είναι μια συνοπτική απόδοση τής μεταφορικής αυτής έκφρασης.

Η Αλχημεία, λόγω τής έμφυτης δύναμης της, ήταν πάντα μια ιδιαίτερα περιφρουρούμενη μυστική Επιστήμη προκειμένου προφυλάξει τον σπουδαστή από βλαβερές συνέπειες αλλά και για να προστατεύσει τις ιερές αλήθειες και πρακτικές από την κακή χρήση εκ μέρους τών βεβήλων (αμυήτων και τών επονομαζόμενων φυσητών).

Κατά την διάρκεια τού Μεσαίωνα, η Αλχημεία καλύφθηκε επιπροσθέτως για να προστατευθεί ο μνημένος από τις διώξεις τής επικρατούσης θρησκείας.

Έτσι η κρυμμένη αυτή πτυχή τής Αλχημείας έχει συμβάλλει στην απουσία στοιχείων που να επιτρέπουν τον καθορισμό της και στην δημιουργία σύγχυσης.

Ακόμη και σήμερα, η Αλχημεία συνεχίζει να συγκαλύπτεται από μυστήριο, αντιφατικότητα και εικασίες. Τα πράγματα όμως έχουν σαφώς αλλάξει.

Φυσικά υπάρχουν καλοί και κακοί συγγραφείς στην αλχημική φιλολογία, όπως και σε κάθε άλλη. Υπάρχουν επίσης θεαματικά έργα, όπως και έργα ανισόρροπα και παραπλανητικά.

Εύκολα ξεχωρίζει κανείς αυτά τα “ κατώτερα κείμενα ” από τις άφθονες συνταγές τους, την απρόσεκτη και χονδροειδή σύνταξή τους, την μυστικοπάθειά τους, τις φοβερές ανοησίες τους και την αναίσχυντη επιμονή τους στην κατασκευή τού κοινού (μεταλλικού) χρυσού.

Τα καλά βιβλία ξεχωρίζουν από την επιμέλεια, την φροντίδα, τον ευγενή στόχο και την φανερό νοητική ακεραιότητα τού συγγραφέα. Οι περισσότεροι παλαιοί αλλά και νεώτεροι αλχημιστές, πιθανόν δεν θα διαφωνούσαν στις παρακάτω βασικές αρχές :

1. Ολόκληρο το Σύμπαν θεωρείται ότι αποτελεί μια ενιαία ύπαρξη (ένα μόνο Πράγμα).
2. Υπάρχει ένα κάποιο είδος επταπλής κοσμικής κλίμακας που ενώνει τον επουράνιο κόσμο με τον φυσικό κόσμο επάνω στην Γη. Οι Ψυχές τών ανθρώπων είναι ικανές να κινούνται προς τα πάνω ή προς τα κάτω σε αυτήν την κλίμακα - [28^{ος} και 30^{ος} βαθμός].
Κάθε βαθμίδα τής κλίμακος συνδέεται με έναν εκ των 7 πλανητων, που είναι ορατοί με το μάτι, καθώς και με έναν μουσικό τόνο στην επταδική Πυθαγόρειο κλίμακα.
3. Υπάρχει κάποιου είδους αντιστοιχία μεταξύ τών ουρανίων και τών γήινων αντικειμένων που εκφράζεται με το αλχημικό αξίωμα « όπως είναι επάνω έτσι είναι και κάτω ».
4. Η ενδοσκόπηση που αφορά, τόσο τον ενσυνείδητο εαυτό (όπως π.χ. μέσω διαλογισμού) όσο και το μέρος εκείνο που βρίσκεται σε μη συνειδητή περιοχή, όπως το υποσυνείδητο και έχουμε επαφή μέσω ονείρων, οραμάτων κ.λ.π., αποτελούν πολύτιμες πηγές Γνώσης.
5. Η μεταστοιχείωση, δηλαδή ο μετασχηματισμός τών ανθρώπων για να επιτύχουν υψηλότερες καταστάσεις συνείδησης και βαθμούς πνευματικότητας είναι μεταφορικά ανάλογη με την μεταστοιχείωση τών βασικών μετάλλων σε μέταλλα μιας πιά λεπτής υποστάσεως.
6. Η μυστική παράδοση με οδηγίες για την επίτευξη μιας τέτοιας μεταφυσικής γνώσεως και υψηλότερων καταστάσεων συνείδησης θα πρέπει κυρίως να παρέχεται είτε με προφορικό τρόπο είτε σε εμπειρική βάση. Διότι εξ αιτίας τής φύσεως τών περισσότερων μεταφυσικών αρχών και ιδεών, για τις οποίες η ανθρωπότητα στην πλειοψηφία της δεν είναι ακόμη προετοιμασμένη, δεν είναι δυνατόν να τεθούν σε γραπτά κείμενα παρά μόνον μέσω τής χρήσεως δυσνόητων αλληγοριών και συμβολικών εικόνων, όπως γίνεται στον Τεκτονισμό. Μόνο εξαιρετικώς άξια και ηθικά άτομα πρέπει να λαμβάνουν αυτήν την γνώση, την οποία κατέχουν πολύ λίγες Μυητικές αδελφότητες που υπάρχουν ακόμη επάνω στην Γη.

Στην Ευρώπη, κατά την διάρκεια τού Μεσαίωνα, δεν ήταν ασφαλές και νοητό να εκφράσει κανείς ιδέες διαφορετικές από εκείνες που ήταν τότε αποδεκτές από την εκκλησία.

Αυτό φαίνεται να ισχύει κατά κάποιον τρόπο και σήμερα από κάποιους που θέτουν στεγανά παρόλο που υποτίθεται ότι ο Τεκτονισμός « *ουδέν όριο θέτει στην αναζήτηση της Αληθείας* ».

Προκειμένου λοιπόν μερικοί μνημένοι να αποτυπώσουν ιδέες χωρίς να θεωρηθούν αιρετικοί και να υποστούν δίωξη, άρχισαν να γράφουν με την χρησιμοποίηση τών αρχαίων συμβόλων.

Σήμερα τα σύμβολα αυτά ίσως φαίνονται αρκετά εύκολο να ερμηνευθούν, όχι όμως και να εφαρμοστεί τόσο εύκολα στην πράξη η ιδεολογία που περικλείουν, δηλαδή το Μεγάλο Έργο.

Αλλά σε εκείνους τούς πρόωρους χρόνους, ήταν αρκετά καλυμμένα ώστε να πείσουν την εκκλησία ότι η πρόθεσή τους ήταν να ασχοληθούν με καθαρά χημικές και φυσικές διεργασίες. Ενώ η χημεία εξετάζει επιστημονικά τα επαληθεύσιμα φαινόμενα, η αλχημεία διδάσκει μια κρυμμένη πραγματικότητα που είναι η ουσία τής κάθε αλήθειας και όλων τών θρησκειών. Οι αλχημιστές έγραψαν με την χρησιμοποίηση συμβόλων. Οι μεγάλες αλήθειες έχουν εκφραστεί συχνά με την χρησιμοποίηση τού συμβολισμού, τών παραβολών ή τής αλληγορίας. Τα σύμβολα μπορούν να ερμηνευθούν σε πολλά επίπεδα και καθώς αυξάνει η ικανότητα κατανόησης τού άτομου η ερμηνεία κάθε συμβόλου επιτυγχάνεται σε ένα μεγαλύτερο βάθος. Λέμε ότι μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις και το ίδιο πράγμα ισχύει για ένα σύμβολο, μια παραβολή ή μια αλληγορία.

Γράφει ένας αλχημιστής σχετικά :

« ...Φτωχέ ανόητε ! Είσαι τόσο αφελής να πιστεύεις ότι σου διδάσκουμε ανοιχτά και ξεκάθαρα το πίο μεγάλο και πίο σπουδαίο τών μυστικών ; Εγώ σε διαβεβαιώνω ότι όποιος θελήσει να ερμηνεύσει αυτό, που οι Φιλόσοφοι έγραψαν κατά λέξη, θα βρεθεί χαμένος στους μαϊάνδρους ενός λαβυρίνθου από τον οποίο δεν θα μπορέσει να βγεί, γιατί δεν θα έχει τον μίτο τής Αριάδνης να τον οδηγήσει στην έξοδο ».

Εντούτοις το να βρει κανείς το επιθυμητό νήμα τής Αριάδνης, παρά τις δυσκολίες, είναι δυνατό.

Αρκεί βέβαια να ξέρει πού και πως να ψάξει !

Όλες οι εξωτερικές διαδικασίες έχουν μια εσωτερική αντιστοιχία και έτσι περιέγραψαν τις εσωτερικές διαδικασίες καθώς επίσης και εκείνες στο εξωτερικό χημικό εργαστήριο με τις ίδιες λέξεις. Αυτό είναι βασισμένο στον ερμητικό νόμο: « Όπως τα άνω έτσι και τα κάτω - όπως τα έξω έτσι και τα μέσα ». Η Αλχημεία διδάσκει την αύξηση τών δονήσεων, δηλαδή την δυνατότητα να μετατραπεί ή να αλλαχτεί η « ύλη » σε ένα υψηλότερο επίπεδο ύπαρξης. Επομένως η Αλχημεία και ο Ερμητισμός είναι το Μεγάλο Έργο τής Φύσεως που τελειοποιεί την « ύλη », είτε αυτή εκφράζεται ως φυσικός Κόσμος είτε ως ανθρώπινη Ψυχή.

Οι αλχημιστές διδάσκουν ότι ο πρώτος στόχος είναι να βρεθεί η Φιλοσοφική Λίθος ή το Ελιξίριο τής ζωής, κάτι που αποτελεί το κλειδί για την αθανασία.

Ο στόχος τού Μεγάλου Έργου τής Αλχημείας, που αποκαλείται επίσης Τέχνη ή Αληθής Επιστήμη (18^{ος} βαθμός), είναι η “ Φιλοσοφική Λίθος ”.

Να τι αναφέρει ο 32^{ος} βαθμός – πρίγκιπας του Βασιλικού Μυστικού , σε μια περικοπή, για την **Φιλοσοφική Λίθο** :

« Όπισθεν τής σταυροφορίας, που σκοπό έχει την κατάκτηση τών Ιερών τόπων, διακρίνεται η αιωνία τάσις τών ανθρώπων να προχωρήσουν προς μία αιωνία Αλήθεια, ήτις κρύπτεται από τους οφθαλμούς των. Άπασαι αί μνήσεις οφείλουν να τελώνται διά πράξεως υπέρ τής Ιεράς υποθέσεως την οποίαν ησπάσθη το Τάγμα μας, δηλαδή τής ανθρωπίνης εξελίξεως προς συνεχώς υψηλότερα Πνευματικότητα, ήτις δέν δύναται να επιτευχθει εί μή διά τής Ελευθερίας τού πνεύματος. Όταν ιδρύθηκε το σύστημα τών Υπ. Πριγκ. τού Βασ. Μυστικού, οι προπάτορες μας εννόησαν, υπό το σύμβολο τής σταυροφορίας προς απελευθέρωση τών Αγίων τόπων, την προσπάθεια να βρουν την **Φιλοσοφική Λίθο** καί να την απαλλάξουν από το υλικό ^[1] περίβλημα ».

Από την Διδασκαλία τού 23^{ου}/28^{ου} βαθμού σε Αλχημική ορολογία, από το χειρόγραφο τού Χένρυ Φράνκεν αλλά και σε παλιά ξένα τυπικά, αποσπούμε την παρακάτω στιχομυθία :

Ερ : Τι θα βοηθήσει στο να έχει κανείς επακριβή **Γνώση τής Φύσης** ;

Απ : Μία « Ουσία » η οποία έχει τελειοποιηθεί και την οποία αναζητούμε, κάτω από το όνομα τής « **Φιλοσοφικής Λίθου** » !

Η φιλοσοφική λίθος έχει συνδεθεί με το άλας τού κόσμου, το αστρικό ή θυμικό σώμα, το ελιξίριο τής ζωής και ακόμη με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό κατά την Ευαγγελική περικοπή :

« λίθον δν άπεδοκίμασαν οί οίκοδομοϋντες, οϋτος έγενήθη είς κεφαλήν γωνίας »

Να ξεκαθαρίσουμε όμως ότι ο Ερμητισμός ή αλλιώς Αλχημεία δεν είναι μια θρησκεία.

Δεν είναι πρώτιστα κάτι θεολογικό, ούτε κάτι μεταφυσικό ή ηθικό.

Κοιτάζει το παιχνίδι τών δυνάμεων τής ψυχής από άποψη καθαρώς κοσμολογική και μεταχειρίζεται την **ψυχή**, το ψυχονοητικό μας σώμα ή την προσωπικότητα μας, ως μια « ουσία » που πρέπει να καθαριστεί, να διαλυθεί και να κρυσταλλωθεί εκ νέου (Αναγέννηση).

Παρόλα αυτά μπορεί να βρεθεί στις ιερές γραφές, για εκείνον που έχει καθαρά μάτια.

Υπάρχουν εκείνοι που υποστηρίζουν ότι ένα από τα παραδείγματα αυτά είναι εκείνο τού Tubal Cain (η λέξη τών Διδασκάλων), που αναφέρεται στην Γένεση.

Είναι ένας απόγονος τού Κάϊν, και η λέξη μεταφραζόμενη από τα Αραμαϊκά, σημαίνει την ορυκτή αρχή και τα μέταλλα. Περιγράφεται ως εκπαιδευτής τού κάθε τεχνίτη στον ορείχαλκο και τον σίδηρο.

Είναι το πρώτο πρόσωπο στην Βίβλο που περιγράφεται με αυτόν τον τρόπο.

Ο Tubal Cain δίδαξε τον Χιράμ την τέχνη τών μετάλλων κατά την απόκρυφη παράδοση τού Γ' βαθμού. Στον Τεκτονισμό η **Φιλοσοφική Λίθος** είναι ο αναστημένος Χιράμ μέσα μας. Σαφώς, η Αλχημεία ισχύει σε δύο διαφορετικά επίπεδα : το εξωτερικό ή φυσικό και το εσωτερικό ή Πνευματικό. Οι αλχημιστές θεώρησαν ότι υπάρχουν τέσσερα στοιχεία : **γη, νερό, αέρας και πυρ**. Απαιτήθηκε επίσης επιπλέον κάτι, που αποκάλεσαν **Πεμπτουσία**, το οποίο μπορεί να θεωρηθεί ως η Δύναμη τής Ζωής και η πηγή τών υπολοίπων τεσσάρων. Αυτά τα τέσσερα στοιχεία είναι η Τετρακτύς τών αρχαίων, τα τέσσερα στοιχεία ή ριζώματα κατά τον Πυθαγόρα και την Ορφική - Πυθαγόρεια Παράδοση, δηλαδή οι σπόροι από τούς οποίους όλη η φυσική Δημιουργία προέρχεται. Η διαδικασία τής μεταστοιχειώσεως ανήκει στην γνώση τής Τετρακτύος (32^{ος} βαθμός) και τής Τετραγράμματος φόρμουλας τού Ονόματος τού Θεού (13^{ος} και 14^{ος} βαθμός) ή αλλιώς την επανεύρεση τού Απολεσθέντος Λόγου. Με την μέθοδο αυτή διευκολύνεται η διέλευση από το φυσικό και ορατό πεδίο στο μυστικό τής υψηλής νόησης τών αιωνίων, άφθαρτων, αγέννητων και αθάνατων Πλατωνικών Ιδεών. Δίπλα στους πραγματικούς Αλχημιστές, που ονομάζονται Μυημένοι (Adepti) και Καλλιτέχνες (Artisti - δηλαδή εκείνοι που κατείχαν την Τέχνη), υπήρξαν δύο άλλες κατηγορίες ανθρώπων που προσπαθούσαν να μεταλλάξουν τα μέταλλα.

Αυτοί ήταν αρχικά οι puffers ή φυσητές και στην συνέχεια οι σύγχρονοι αλχημιστές. Οι puffers αποτελούσαν μια κατώτερη τάξη στην οποία υπήρχαν τσαρλατάνοι, τρελοί, απατεώνες, μάγοι, κ.λ.π. και κυρίως εκείνοι οι ανόητοι υπηρέτες τού εργαστηρίου (laboratory) που νόμιζαν ότι είχαν κλέψει από τους αλχημιστές μέρος από τα μυστικά τους.

Να ποιό είναι το μυστικό τής Αλχημείας κατά τον Fulcanelli, Ερμητικό φιλόσοφο και Αλχημιστή, από το βιβλίο του Φιλοσοφικοί Οίκοι (« Dimore Filosofali ») :

« Υπάρχει ένα μέσον χειρισμού τής ύλης και τής ενέργειας κατά τρόπον ώστε να παραχθεί αυτό που οι σημερινοί επιστήμονες θα ονόμαζαν ένα “ πεδίο δυνάμεων ”.

*Αυτό το πεδίο επιδρά επάνω στον παρατηρητή και τον θέτει σε μια πλεονεκτική θέση απέναντι στο σύμπαν ώστε να έχει πρόσβαση σε πραγματικότητες που ο χωροχρόνος, η ενέργεια και η ύλη μάς αποκρύβουν συνήθως. Αυτό είναι εκείνο το οποίο εμείς ονομάζουμε **Μεγάλο Έργο**. Το ουσιαστικό δεν είναι η μετάλλαξη τών μετάλλων, αλλά αυτή τού ίδιου τού πειραματιζόμενου ... η Αλχημεία χρησιμεύει για να διαχωρίσουμε το αληθινό από το ψεύτικο ».*

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σκοπός τής Αλχημείας είναι η επίτευξη τού λεγομένου **Μεγάλου Έργου**, δηλαδή να επιταχυνθεί η ανωτέρω φυσική διαδικασία τής τελειοποίησης και να αναστηθεί η πνευματική ουσία τού ατόμου η οποία βρίσκεται παγιδευμένη μέσα στην ύλη ^[1].

Αληθινός άνθρωπος είναι εκείνος που έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά του (Free Mason). Κάθε άνθρωπος συμμετέχει στην αλχημική διαδικασία, είτε με τρόπο συνειδητό (μέσω τής ηθελημένης εργασίας για τελειοποίηση και εκδήλωση τής ανώτερης φύσης του) είτε μέσω τής σύγχυσης, των βασάνων και των εμπειριών τής κοινωνικής ζωής που τον οδηγεί τελικά, αν και πολύ βραδέως, σε αναγκαστική αφύπνιση και σε αυξημένη κατάσταση συνειδήσεως. Αυτή η μέθοδος, η Τέχνη, η Επιστήμη ή όπως αλλιώς και αν επιλέξουμε να την αποκαλέσουμε, επιδιώκει απλά να αποκαταστήσει τα προνόμια τού πρωταρχικού Παραδείσου ώστε να επιτρέψει στα άτομα, εάν φυσικά το επιθυμούν, να κατοικήσουν σε ένα κόσμο λαμπρότητας και χαράς. Οι αλχημιστές και γενικά η Εσωτερική Φιλοσοφία ισχυρίζονται ότι υπάρχει μια τέτοια πειραματική διαδικασία και ότι υπάρχουν αρκετοί που το έχουν επιτύχει ...

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι τα πειράματα τών αλχημιστών σχετίζονται στην πραγματικότητα όχι με την μεταστοιχείωση τών μετάλλων που αποτελεί μια μερική και κατώτερη εφαρμογή, αλλά με την μεταστοιχείωση τού ίδιου τού εαυτού τους καθώς και όλου τού κόσμου.

Θεσσαλονίκη 24-3-2014

Ιόλαος 330 ≠